

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Proiecisti me in profundum cordis maris, & flumina circu[m]dederu[n]t me.
Omnes eleuationes tuæ & fluctus tui super me transierunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

Proiecisti me in profundum cor-
dis maris, & flumina circūdederūt
me. Omnes eleuationes tuæ & flu-
ctus tui super me transierunt.

Hic nunc enumerat ea, ex quibus coniectura faci-
le fit, unde scire possumus, quā eius cor fuerit affe-
ctum, priusquā ad Dominū clamauerat, quanq; si
des multis perturbatōibus exposita in eo agone pe-
ne succubuerit. Cæterū hic hominū prorsus obliuisci-
tur, à quibus in mare proiectus fuerat, Deū eius pro-
iectionis autorem fuisse affirmās, cū inquit, Tu pro-
iecisti me in profundū &c. Ita enim sentit perturba-
ta conscientia, omne infortuniū & exitiū, quo obrui-
mur, Dei esse furorē & iracundiā, omnesq; creaturas
nobis implacabiliter irasci, eiusdemq; inesse quiddam
diuinitatis nobis aduersantis, etiamsi sti epens aliquot
sit solum, ut Moses inquit Leuit. 16. Etiā folij strepitu
conturbabuntur. An nō summe mirum uidetur. Ni-
hil uilius & abiectius arido & exucco folio, quod hu-
mi decidit, per quod omnes repunt uermiculi, quod
ne extremi quidē puluisculi flatum sustinere potest,
& quo nec ipse Hiob, dum se uilissimæ rei confer-
re studet, quicq; reperire potuit leuius & contem-
ptius, arido folio se comparat. Attamē ubi hora tantā

Conscientie
perturbatæ
constitutio.

Folij strepi-
tus.

dem uenerit, fieri potest, ut eiusmodi folij strepitu cōsternantur firmissima panoplia armati equites, purpurati & præpotentes reges, metu exanimentur, animosis principibus subsidant crista, totus exercitus animum & robur amittat, metuq; trepident ferocissimi & fastuosissimi tyranni, quos alioqui nullus inferni timor, non diuini furoris metuendæ minæ, nullius iudicij horrēda sentētia terrere, aut coercere potest, quo minus maiore fastu turgeāt, subinde induratiores facti. Quis uero nō animosos nos putet esse Thrasones? Iracundiam parum formidamus, cōtemnentes etiam, & tamen ad uilissimi folij strepitum consternamur, qui quidem strepitus mox etiam amplissimi mundi magnitudinem, nobis nimis angustam redditurus est, nosterq; Deus iratissimus futurus, qui paulo ante cœlum uertice perrumpere, ipsumq; Deum è regno suo deturbare non uerebamur. Non iniuria igitur nostram uim, robur & potentiam iactabimus. Quod si illud aridi folij strepitus potest aduersus nos, quid non possit uastissimi maris abyssus, qua de re hic Ionas agit? Imò quid in extremo die ualebit ignis tartareus, atq; adeo diuina maiestas cum omnibus sanctis & creaturis?

Deinde nec hoc dicit eleuationes & fluctus maris super me transierunt, sed eleuationes tuæ & fluctus tui,

IN IONAM

tui, & hoc eam ob rem, quod non obscure eius sense
 rit cōscientia, mare procellis & fluctibus suis Deo et **Conscientiæ**
 iræ suæ dedisse operam, in puniendis peccatis, dicitq; **angor.**
 omnes eleuationes & fluctus operuerūt me. Ita enim
 tunc illi usum est, omnibus procellis & fluctibus se
 se opprimi, quicumq; essent sub cælo & terra, nec
 esse quenquam alium, quem diuina iracundia preme-
 ret, cui Deus & creaturæ omnes essent æque aduer-
 se. Non secus quoq; complures qui in magno sunt
 mœrore & animi angustia, dictitant se cœli & terræ
 onere grauatos esse. Atq; hæ sunt ueræ illæ pœnæ,
 quæ post hanc uitam miseram & infelicem illam pec-
 catores consequentur. Et illud quidem diuini furoris
 & iudicij initium est, quod nullo fine terminabitur.
 Porrò hic uersiculus affinis est illi, quem Propheta
 Psal 42. cecinit, omnia excelsa tua & fluctus tui super
 me transferunt. Et sanè uerisimile est Ionam inde
 mutuatum esse.

Et ego cogitabā, abiectus sum ex
 oculis tuis, non adiciam amplius
 ut uideam templū sanctum tuum.

Hic tandem pœna tangit conscientiam. Volebat
 enim à facie Domini se proripere, quo minus ad Ni-
 niuitas iret predicaturus, in quo Deo non obsequens